

אֶסְתַּלַּקְתָּ עָלֶיהָ ומש"כ 'יותרת על הכבד' פירושו שלאחר שהיא עושה ומחטיאה

את בני האדם בניאופיה אז בזה היא מתעלה על בעלה הסמא"ל הנקרא כבד, ולהבדיל

שמצד הקדושה הוא אשת חיל עטרת בעלה ומשום כך נאמר בלילי"ת 'על הכבד' [שסו]

(דמשק אליעזר). **מִצַּח אִשָּׁה זֹוְנָה. אֶתְנַבֶּרֶת עַל בַּעֲלָהּ דְאִיהּ**

כָּבֵד, בְּכַעַס דְּמָרָה ומשום כך נאמר עליה מצח אשה זונה, דהיינו שבזה היא

מתגברת על בעלה הסמא"ל הנקרא כבד ואז היא מתעוררת לריב עמו בסוד הכעס של

המרה, וסוד הכעס הוא בלילי"ת תמיד מאחר שבעלה הסמא"ל נסתרס והיא אינה יכולה

להתעבר ממנו ולכן היא כועסת על שהיא צריכה לעשות ניאופים בעולם בכדי להתעבר

(דמשק אליעזר), **אִשָּׁת מְדָנִים, וְכַעַס, דְּשֻׁלְטָא אִיהִי עַל**

דְּכוּרָא דִּילָהּ. מִצַּח אִשָּׁה זֹוְנָה שֻׁלְטָא עַל הַכָּבֵד, אִשָּׁת

מְדָנִים וְכַעַס ולכן הלילי"ת היא אשת מדנים וכעס מאחר שהיא מתכעסת ושולטת

על הזכר שלה שהוא הסמא"ל, כי לכן נאמר עליה 'מצח אשה זונה' מצד שהיא שולטת על

בעלה הסמא"ל הנקרא כבד ועי"כ היא אשת מדנים וכעס.

ביאור נוסף ליותרת מן הכבד שהיא עזת פנים יותר ממנו ונותנו לו בחינת

שיריים

יֹוֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד, מִן הַכָּבֵד נִפְקָא לְאַבְאֶשָׁא לְכָל

עֲלָמָא, וְלִמְעַבְד נִיאוּפִין עִם כָּלָא והנה עוד יש לבאר

אור הרשב"י

[שסו] והשע"ר ביאר שבסמא"ל יש לו רק "אורות ב"י בליה ולכן היא שולטת על הזכר

ששה אורות ב"י בליו, ואילו ללילי"ת יש לה שלה.

הלימוד היומי

לע"נ חכם יהודה מעלם בן שמחה זצ"ל

למה היא נקראת יותרת מן הכבד, והוא בגלל שהיא יוצאת מכח הכבד שהוא הסמא"ל בכדי להחטיא את כל העולם ולעשות ניאופים עם כולם. **לְבַתָּר אִיהִי סֻלְקָא לְגַבֵּי דְכוּרָא, מַצַּח אִשָּׁה זֹוְנָה, בְּעֻזּוֹתָא דְאַנְפִּין, וּכְדִין אִיהִי עַל הַכָּבֵד** ולאחר מכן היא עולה לגבי הזכר שלה שהוא הסמא"ל במצח אשה זונה ובעזות פנים ועי"כ היא למעלה מבעלה הסמא"ל הנקרא כבד. **וְעוֹד, יוֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד אֶתְקִרִיאת מְסֻטָּרָא אַחֲרָא** ועוד יש לבאר שמה שהיא נקראת יותרת מן הכבד הוא מצד סיבה אחרת, **בְּתָר דְנִפְקַת לְנֶאֱפָא עִם כָּלָא, יְהִיבַת שְׁיורִין לְבַעֲלָהּ, וְהִיא אִיהִי יוֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד** כי לאחר שהיא יוצאת בכדי לנאף עם כולם היא נותנת רק שיריים לבעלה הסמא"ל, דהיינו שהיא רק מתחממת עמו והיא לא מזדווגת עמו מאחר שאל אחר נסתרס, ולכן היא בסוד 'יותרת מן הכבד', דהיינו שהיא רק בחינת מותר ושיריים לגבי בעלה הנקרא כבד (דמשק אליעזר).

ביום הדין עם ישראל בצרה ופחד מס"מ ופלונית הרשעים, לכן לוקחים שופר לבלבלם ולהזכיר זכות אילו של יצחק אבינו

מִגֹּז פָּבֵד, וְיוֹתֶרֶת דִּילָהּ, נִפְקַת מָרָה, וְאִיהִי חֲרָבָא דְמִלְאָךְ הַמּוֹת, דְנִפְקוּ מִנָּה טַפִּין מְרִירִין לְקַטְלָא בְנֵי נִשְׂאָ ומתוך הסמא"ל הנקרא כבד ומתוך הלילי"ת הנקראת יותרת יוצא קלי'

הנקרא מרה, שהיא הסוד של חרבו של מלאך המוות שיוצאות מחרבו טיפות מרורות בכדי

להרוג בני אדם [טוּש]. **יְהִדָּא הוּא דְכָתִיב, (משלי ה) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלָעָנָה** וזהו מש"כ בפסוק 'ואחרייתה מרה כלענה', דהיינו שאחרית פיתוייה הוא בטיפת המרה שהורגת את האדם. **וְאִיהִי תִלְיָא בְּכַבֵּד, כָּל מְרַעִין וּמוֹתָא בִּיהַ תִּלְיִין** וזו המרה היא תלויה בכבד שכל החולאים והמוות תלויים במרה. **וְהָהוּא יוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה (מִשְׁטָנָא) מְשַׁטָּא בְּעִלְמָא, לְמַכְנֵשׁ כָּל חוֹבֵי עִלְמָא** והנה באותו היום של ראש השנה הלילי"ת משוטטת בעולם בכדי לאסוף את כל העוונות של העולם, **וּבְדִין כָּל אַבְרִין דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל, אִינוּן בְּעֶאֱקוֹ** ובזה כל בחינות האברים שהם בני ישראל נמצאים בצרה, **דְּאִינוּן אַבְרִי דְּמִטְרוֹנִיתָא, (משלי כ) יָר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, שְׁכִינָתָא קְדִישָׁא** כי אלו ישראל הם סוד האברים של המלכה שהיא השכינה שנאמר בה 'נר ה' נשמת אדם', דהיינו שהשכינה הנקראת נרו של ז"א שהוא שם הוי"ה היא סוד הנשמות של ישראל הנקראים אדם [טוּש]. **וּבְדִין כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֶאֱקוֹ, וְנִטְלֵי שׁוֹפָר לְאַתְעָרָא בִּיהַ הָהוּא תְּקִיעָה וְשִׁבְרִים וְתִרְוַעָה** ולכן כל בני ישראל נמצאים בצרה מפחד הדין, ולכן הם

אור הרשב"י

מזדעזע ופותח פיו וזורקה לתוך פיו, ממנה מת, ממנה מסריח, ממנה פניו מוריקות. [טוּש] כדאיתא ביבמות דף סא עמוד א' ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, אתם קרויין אדם, ואין העובדי כוכבים קרויין אדם.

[טוּש] כדאיתא בעבודה זרה דף כ' עמוד ב' אמרו עליו על מלאך המות, שכולו מלא עינים, בשעת פטירתו של חולה, עומד מעל מראשותיו וחרבו שלופה בידו ומטיפה של מרה תלויה בו, כיון שחולה רואה אותו

הלימוד היומי

לע"נ חכם יהודה מעלם בן שמחה זצ"ל

לוקחים שופר בכדי לעורר בו את קולות התקיעה והשבירים והתרועה ולעורר את זכות אילו של יצחק ועי"כ מתבלבל השטן מלקטרג עליהם.

רעיא מהימנא

האיברים והעורקים של הלב הדומים לישראל נמצאים בצרה מחמת יום הדין של ראש השנה ומשום כך צריך לעורר את מיתוק הדין ע"י הקנה שהוא סוד השופר

אמר רעיא מהימנא, ודאי בתר דאברים וערקין דלבא, דדמיין לישראל, אינון בעאקו [שטט] אמר

הרעיא מהימנא בודאי מאחר שהאברים והעורקים של הלב הדומים לישראל [שע] הם נמצאים בצרה מחמת יום הדין של ראש השנה. **צריכין לאתערא בקנה, דאיהו שופר** ומשום כך צריך לעורר את מיתוק הדין ע"י הקנה שהוא סוד השופר הממתיק את הדינים. **ודא קנה דריאה** וזה הקנה היוצא מהריאה הוא סוד הדעת היוצא מהבינה הנקראת ריאה. **בתר דכנפי ריאה לא יכלין**

אור הרשב"י

הדעת היוצא מהבינה, ולכן גם הקנה נקרא שופר ועוד שהוא דומה בצורתו לשופר, והנה כשמגיע הקול לפנימיות הפה הוא סוד חג"ת דז"א ואז יוצא קול השופר דרך הפה שהוא סוד מלכות הכוללת את חג"ת דז"א.

[שע] דהיינו שכמו שהלב הוא רומז על המקור שהוא המלכות שממנה יוצאות נשמות

[שטט] ובכדי להבין את המאמר הבא נקדים את המבואר לקמן, שקול השופר שבבינה הוא יוצא מהחכמה אמנם בחכמה קול השופר נעלם ורק בבינה הוא מתגלה קצת, ומשום כך נקראת הבינה שופר, וכן הבינה נקראת ריאה כי משם יוצא שורש הקול והוא נמשך דרך הקנה היוצא מהריאה שהוא סוד

הלימוד היומי

לע"נ חכם יהודה מעלם בן שמחה זצ"ל